

בעוהש"ת

קונטרס

יום טוב סופות

אין דעם קונטרס וועט איר געפוינען הערליכע געדאנקען. עצות
און הדרכות, איבער'ן הייליגן און פרייליכן יום טוב סופות, ווי
אזוי יעדער איד קען אויסנוצן דעם יום טוב סופות ווי עס דארף
צו זיין, צו האבן א ליכטיגע און פרייליכע יום טוב, און דאס זאל
אים ברענגען אלע גוטע זאכן אויף אויף די גאנצע יאר

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "שיחות מוהרא"ש
לחג הסופות" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס
ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

פְּבוֹד קְדוּשַׁת מֶרֶן מוהֶרָא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעוהש"ת
דורך חסידי בֶּרְסֵלַב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

יום טוב סוכות

א

צ'ווישן יום כ'יפור און סוכות

גלייך נאכ'ן הייליגן טאג יום כ'יפור, הויבט זיך
שוין אן צו שפירן אין די לופט די געשמאקע
אַטמאספער פונ'ם פרייליכן יום טוב סוכות. יעדער
לויפט, יעדער קויפט, מ'בויפט סוכות, מ'קויפט
אייך ד' מינים, און מ'גרייט צו פאר יום טוב; יעדער
איז פרייליך און לוסטיג, יעדער איז פארנומען מיט

מְצוֹת, און ס'איז נישטא אפילו קיין צייט צו טראכטן פון עבירות.

חז"ל זאגן (מדרש פנחומא, אמור) אויפ'ן פסוק (ויקרא כ"ג, מ') "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן", וכי ראשון הוא, והלא חמשה עשר בחודש הוא? אלא ראשון לחשבון עונות; דער ערשטער טאג פונעם יום טוב סופות הויבט זיך אן א פרישער חשבון פון עבירות, ווייל אום יום כיפור איז דער אייבערשטער מוחל פאר יעדן אלע עבירות, און אין די פיר טעג צווישן יום כיפור און סופות איז מען אזוי פארנומען מיט מְצוֹת, אז מ'האט גארנישט קיין צייט צו טראכטן אפילו פון אן עבירה.

דערפאר דארפן מיר טאקע אויסנוצן די טעג פון ערב סופות ווי עס דארף צו זיין, זיך צו פרייען מיט

די אלע גרויסע מצות וואס מען גרייט צו פאר'ן הייליגן יום טוב, און זיך זייער מחיה זיין אז עס קומט שוין דער הייליגער און פרייליכער יום טוב.

דער רבי ברענגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ו) פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע אז די טעג נאך יום כיפור ווערט אנגערופן "גאט'ס נאמען", דעם אייבערשטנס נאמען וואס האט פיר אותיות, אין יעדע פון די פיר טעג שיינט אן אנדערער אות פונעם אייבערשטנס נאמען (פרי עץ חיים, שער חג הסוכות, פרק א'). דאס מיינט אז אין די טעג שיינט דער אייבערשטער אויף יעדן איד, יעדער איד קען שפירן א נאנטקייט צום אייבערשטן, יעדער איד קען אויסנוצן די הייליגע טעג צו ווערן נענטער צום אייבערשטן, צו רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים מקרב זיין צו זיך.

דער הייליגער חתם סופר זי"ע האט מחבר געווען אין זיינע יונגע יארן א ספר מיט הייליגע ניגונים מיטן נאמען "שירת משה". זיין זון, הגאון הקדוש רבי שמעון סופר זי"ע, האט געזאגט אז זיין טאטע האט מחבר געווען די ניגונים אין די טעג צווישן יום כיפור און סוכות, ווייל ער איז געווען אזוי פרייליך און אויפגעלייגט אין די טעג, אז די ניגונים האבן זיך ארויסגעזינגען פון אים ממש ווי פון זיך אליין.

דער הייליגער רבי רבי ברוך'ל פון מעזיביזש זי"ע האט אמאל דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה פון שלמה המלך. איינמאל אין חודש תשרי האט שלמה המלך געטראפן דעם סמ"ך מ"ם און געזען אז ער איז זייער טרויעריג און צעבראכן, ווען שלמה המלך האט אים געפרעגט פארוואס ער איז

אזוי טרויעריג האט דער סמ"ך מ"ם געענטפערט,
 "ווי אזוי זאל איך נישט זיין טרויעריג? ווען עס
 קומט חודש אלול, טוט דאך יעדער תשובה;
 דערנאך קומט ראש השנה און מ'בלאזט שופר, ווער
 איך דאך אינגאנצן צעמישט (ראש השנה ט"ז); דאן
 קומט יום כיפור, יעדער ווערט ווי מלאכים, און איך
 האב נישט קיין רשות מקטרג צו זיין אויף אידן (יומא
 כ.).; און נאך יום כיפור ווערן אלע אידן פארנומען
 מיט מצות צוצוגרייטן דעם יום טוב, צו בויען
 סופות, און צו קויפן ד' מינים; און ווען עס קומט
 שוין דער יום טוב סופות, נעמען די אידן דעם לולב
 און אַתרוג און זיי צושטעקן מיר ממֶש דערמיט
 (מנחות ס"ב.); זאל איך נישט זיין טרויעריג אין די
 טעג, אז מ'פייניגט מיר אזוי אויס? ...!"

א יאר שפּעטער אין די זעלבע צייט, טרעפט
ווידער שלמה המלך דעם סמ"ך מ"ם, אבער צו זיין
וואונדער איז ער דאס מאל געווען זייער פרייליך,
"וואס האט פאסירט דאס יאר אז דו ביסט אזוי
פרייליך, פאר א יאר האסטו דאך נישט
אויסגעהאלטן אז מ'רודפ'ט דיר אזוי שטארק?" -
פרעגט אים שלמה המלך. דער סמ"ך מ"ם האט אים
דערציילט אז דאס יאר איז עפעס אנדערש, "דאס
יאר האב איך זיך אן עצה געגעבן, ס'איז געווען א
גרויסע שיף פול מיט אַתרוגים וואס האט געדארפט
געפירט ווערן צו א געוויסע לאנד וואו ס'וואוינען
אסאך אידן, בין איך געגאנגען און געמאכט א לאך
אינעם שיף, דער גאנצער שיף האט איינגעזינקען
מיט אלע אַתרוגים, און אזוי וועלן די אידן נישט

בַּאקומען קיין אַתְרוּגים, און מיר נישט קענען מער
פֿייניגן אזוי שטאַרק..."

אינמיטן יום טוב סופות טרעפט זיך שלמה
המלך ווידער אן מיטן סמ"ך מ"ם, און ער איז שוין
ווייטער זייער טרויעריג, "וואס איז יעצט?
פארן וואס ביסטו שוין ווייטער נישט פרייליך?
האסט דאך שוין איינגעזינקען דעם גאנצן שיף מיט
אַתְרוּגים?", דער סמ"ך מ"ם האט אים אָבער
עַרקלערט וואס עס האט פּאַסירט, "אויף עפּעס אַ
וועג איז אַנגעקומען בלויז איין אַתְרוּג צו יענעם
לאַנד, און אַלע אידן פון גרויס ביז קליין,
הונדערטער און טויזנטער אידן, האָבן זיך
געשטעלט ווארטן אין די רייע פאר לאנגע שעות צו
קענען שאַקלען לולב; און דאס האט מיר נאך אַסאַך
מער געשטאַכן, זעענדיג ווי אידן האָבן אזוי ליב צו

טון מצות, אז זיי זענען גרייט צו שטיין פאר לאנגע
שעות און ווארטן ביז ווען עס קומט זייער רייע צו
קענען שאקלען לולב..."

זעט מען וואסערע גרויסע זאכן יעדער איד טוט
אויף אין די הייליגע טעג בעפאר סוכות, אפילו
מ'איז טאקע פארזאגט און פארפלאגט מיט די
הכנות צום פרייליכן יום טוב, דארף מען אבער זיין
זייער פרייליך טאקע מיט דעם אז מ'איז פארנומען
מיט אזעלכע הייליגע זאכן, און אין די זעלבע צייט
פרובירט מען אריינצוכאפן גוטע זאכן; לערנען
אביסל די הייליגע תורה, ווי דער הייליגער רבי
זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רס"ו) אז דער יום טוב
סוכות מיט דעם יום טוב שבעות זענען איין זאך,
און דערפאר דארף מען זיך יעצט אויף שטארקן
ארויסצוכאפן אביסל צייט צו לערנען די הייליגע

יום טוב סופות

יא

תורה. ווי אויף זענען די טעג שטארק מסוגל צו געבן צדקה, דער אר"י הקדוש שרייבט (פרי עץ חיים, שער חג הסוכות, פרק ג') און דאס ווערט אויף געברענגט אין די פוסקים (שערי תשובה, סימן תרכ"ה, סעיף א') אז ערב סופות זאל מען געבן אסאך צדקה. דער אר"י הקדוש אליין פלעגט האבן אפן א בייטל מיט געלט אום ערב סופות און געזאגט אז יעדער קען נעמען (ספר טעמי המצות להאר"ל, פרשת ראה), און אזוי האבן זיך געפירט אסאך צדיקים, ובפרט דער הייליגער צאנזער רב זי"ע פלעגט טיילן גאר אסאך געלט פאר צדקה אום ערב סופות, ער פלעגט זאגן אז דאס איז זיין נוי סופה, אויף פלעגט ער זאגן אז אברהם אבינו גייט דאך קומען אין די סופה אין שפיץ פון די הייליגע אושפיזין, און ער איז דאך דער סימבאל

פון צדקה און חסד, ווי אזוי קען מען אים דען מקבל
פנים זיין, אויב נישט מיט אסאך צדקה און חסד?

ב

שפירן א טעם אין די סופה

דער עיקר דארף מען אסאך רעדן צום
אייבערשטן, דאס איז די בעסטע הַכְנָה צום הייליגן
יום טוב, און דאס איז אַ זאך וואס יעדער מענטש
קען טון. רבי נחמן טולטשינער זי"ע איז געווען אַ
תלמיד פון רבי נתן זי"ע, ער פלעגט אסאך באדינען
רבי נתן, איינמאל ערב סופות האט ער געבויעט די
סופה פאר רבי נתן, און ביינאכט ווען ער איז געזעסן
אין די סופה מיט רבי נתן האט ער זיך אנגערופן,
"ווען מען מוטשעט זיך אפ אַ גאַנצן טאג צו בויען
די סופה, דאן שפירט מען גאר אַן אַנדערן טעם אין

די סוכה...", האט אים רבי נתן אויף דעם געזאגט,
 "דאס האסטו נאכנישט פֿרופירט, צו בעטן א גאנצן
 טאג דעם אייבערשטן, 'באשעפער, איד וויל שפירן
 א טעם אין די סוכה', וואסערע טעם מ'שפירט
 נאכדעם אין די סוכה..."

ווען עס קומט פאר א יום טוב, פאר א ספעציעלע
 מצוה, אדער פאר סיי וועלכע ספעציעלע צייט, א
 איד וויל זיך צוגרייטן צום יום טוב, ער וויל זיך
 גרייטן צו די מצוה, און ער ווייסט נישט וואס און
 ווי אזוי דאס צו טון, דארף מען וויסן אז דער עיקר
 איז צו רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם
 אייבערשטן אז מ'זאל שפירן א טעם אין דעם יום
 טוב און אין די מצוה, בעטן דעם אייבערשטן אז
 דער יום טוב זאל אריבערגיין מיט א געשמאק און
 פרייליכקייט, מ'זאל טון אלעס וואס מ'דארף צו טון

ווי עס דארף צו זיין, מ'זאל אַרויסבאַקומען פון דעם
יום טוב דאס בעסטע און די שענסטע.

מען קען זיך גארנישט פאַרשטעלן די גרויסקייט
פון אַ איד וואס איז זוכה צו רעדן צום אייבערשטן
אויף זיין אייגענע שפראך, אזוי ווי מ'רעדט זיך
דורך מיט אַ נאַנטער חבר. יעדעס ווארט וואס
מ'רעדט צום אייבערשטן מאכט אַ געוואלדיגע רעש
אין הימל, און דאס עפנט אויף אלע טירן און טויערן
פאַרן מענטש.

לאמיר אויסנוצן די הייליגע פיר טעג צווישן יום
כיפור און סופות, צו זיין זייער פרייליך מיט די
הקנות צום יום טוב, צו בעטן דעם אייבערשטן
אויפ'ן קומענדיגן יום טוב, אַרויסצוכאַפן אַביסל
תורה, צו געבן צדקה, אַריינצוכאַפן ווי מער גוטע

ואכן; וועלן מיר זיכער זוכה זיין צו האבן א פרייליכע און גוטע יום טוב סופות.

ג

ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן אין די סופה

די מצוה פון סופה איז גאר א ספעציעלע מצוה, מער פון אנדערע מצות. א איד גייט אריין אין די סופה מיט זיין גאנצען גוף, מיט אלע קליידער און מיט די שיד, מ'עסט און מ'טרינקט אין די סופה, מ'שלאפט אין די סופה, און די אלע זאכן זענען א חלק פון די מצוה פון סופה, די אלע זאכן האבן די קדושה פון די הייליגע סופה.

ווען א איד זיצט אין די סופה איז ער ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן פון אלע זייטן, דערפאר דארף מען זיין זייער פרייליך ווען מען איז

זוכה צו זיין אין די סופה. יעדעס מאל מ'גייט אריין אין די הייליגע סופה, מ'עסט אין די סופה, מ'שלאפט אין די סופה, האט מען נאך א מצוה, ווי איז נאך דא א געשמאקערע נאך פון דעם?

ווען א איד ווייסט אז ווען ער זיצט אין די סופה, זיצט דער אייבערשטער דארט מיט אים, וועט ער זיכער אויסנוצן די צייט זיך דורך צו רעדן מיטן אייבערשטן. דער פסוק זאגט (ישעיה כ"ו, כ) "לך עמי בא בחדריה וסגור דלתה ביעדה, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", ווען א איד זיצט אין די סופה איז ער איינגעשפארט אין א צימער מיטן אייבערשטן אליין, יעדעס ווארט וואס ער רעדט צום אייבערשטן אין די סופה ווערט אויסגעהערט און אנגענומען, און מ'קען דארט פועלן ביים אייבערשטן אלע גוטע זאכן וואס מען ברויף.

אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד') אז מ'קען דאווענען אינעווייניג אין די סופה אדער אינדרויסן פון די סופה, ווי אזוי מען וויל, די פוסקים זאגן דארט (מגן אברהם, סעיף קטן י"ד) אז אויב דער מענטש קען דאווענען רואיג אין די סופה זאל ער דאווענען דארט, אויב אבער איז דא א שול אין שטאט זאל ער גיין דאווענען אין שול. דאס איז אביסל שווער צו פארשטיין, וועלכע שטאט האט דען נישט קיין שול? און פארנוואס זאל מען ענדערש דאווענען אין די סופה אויב איז דארט דא רואיגקייט? נאר דער תירוץ איז אז ביידע זענען אמת, די געהעריגע תפלות, שחרית מנחה און מעריב, דארף מען זיכער גיין אין שול דאווענען מיט מנין, ווען עס קומט אבער צו די אייגענע תפלות, דאס וואס דער הייליגער רבי האט אונז

געלערנט אז יעדער איד זאל רעדן און בעטן דעם
 אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דאס איז נא
 זייער גוט צו טון אין די סופה. ווי איז נאך דא א
 גרעסערע רואיגקייט פון דעם אז א איד ווייסט און
 שפירט אז ער זיצט מיטן אייבערשטן אליין אין א
 שטוב, דאס עפנט דאך אויף דאס הארץ, דאס
 ברענגט דאך א רואיגקייט אויף די געוויסן, און
 דערפאר איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן
 זיצנדיג אין די סופה.

ספעציעל איז די סופה א גוטע פלאץ פאר א
 בחור צו בעטן ביים אייבערשטן א שידוך. חז"ל
 זאגן (ערכין ג'): אויפן פסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסופות
 תשבו שבעת ימים", תשבו כעין תדורו מה דירה
 איש ואשתו אף סופה איש ואשתו; אז מ'זאל זיצן
 אין די סופה מיט די ווייב. דערפאר, ווען א בחור

זעצט זיך אריין אין די סופה קען ער האבן א גוטע טענה צום אייבערשטן, "רבוננו של עולם, דו האסט געזאגט אז מ'זאל זיצן אין די סופה מיט די ווייב, איך בין דא אין די סופה, איך האב געטון מיין חלק, יעצט דארפסטו מיר צושטעלן א ווייב, אז איך זאל קענען מקיים זיין די מצוה בשלימות.

נאך מער זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ח) אז די מצוה פון סופה איז מסוגל פאר קינדער, קומט אויס אז פאר א בחור דארף דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל שוין חתונה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב און קענען האבן קינדער. דערפאר איז אין די סופה די בעסטע פלאץ פאר א בחור אויסצופעטן א שידוך.

לאמיר אויסנוצן די צייט ווען מיר זיצן אין די הייליגע סופה, און דארט איבערלאזן אונזער גאנצער פּעקל צרות און פּראבלעמען. מענטשן ליידן ליידער אסאך שוועריקייטן און יסורים, יעדער האט זיך זיין אייגנארטיגע פּעקל צרות וואס ער שלעפט מיט זיך און קען נישט פטור ווערן דערפון, און די איינציגסטע עצה ווי אזוי זיך ארויסצודרייען פון אלע צרות איז נאר דורכ'ן עס אויסרעדן צום אייבערשטן. שטילערהייט, ווען קיינער הערט נישט, זאל ער זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ווי שטארק ער מוטשעט זיך אין לעבן און ער קען זיך נישט קיין עצה געבן. אזוי ווי ער וואלט ווען געטראפן אן אמת'ער נאנטער חבר און

זיך אויסגעוויינט פאר אים און אים דערציילט
אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ער וואלט אים
דערציילט אלע איבערגייעכצער וואס ער גייט
דורך. די זעלבע, און נאך פיל מער, דארף מען טון
צום אייבערשטן, ווייל פאר מענטשן שעמט מען
זיך נאך צו דערצייילן ממש אלע דעטאלן, נישט
אלעס קען מען זיך ערלויבן אויסצוזאגן פאר א
מענטש, אפילו ווען יענער איז גאר א נאנטער חבר.
פארן אייבערשטן קען מען אבער יא אלעס
דערצייילן, דער אייבערשטער שטייט און ווארט צו
הערן יעדעס ווארט וואס דער מענטש רעדט זיך
אויס צו אים, און דער אייבערשטער העלפט יעדן
מענטש וואס קומט צו אים און בעט אים זיין הילף.
און דאס קען יעדער איד טון, סיי ווען און סיי וואו
ער געפונט זיך נאר, ווען מ'זיצט אבער אין די

הייליגע סופה איז מען נאך מער גענטער צום
 אייבערשטן, און ווען א איד נוצט אויס די
 געלעגנהייט און רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ
 צום אייבערשטן אין די סופה, דאן קען ער זוכה זיין
 אז ווען ער וועט זיך געזעגענען פון די הייליגע
 סופה נאך יום טוב, זאל ער אין די זעלבע צייט זיך
 אויך געזעגענען פון אלע זיינע צרות און
 פראבלעמען, ער זאל שוין האבן נאר א גליקליך און
 פרייליך לעבן פון יעצט און ווייטער.

ד

שפאצירן אין די סופה

אין די סופה אויך די ריכטיגע פלאץ צו לערנען
 די הייליגע תורה, דער הייליגער רבי האט אונז
 געגעבן א "סדר דרך הלימוד" (שיחות הר"ן, סימן ע"ו),

א וועג ווי אזוי יעדער איד אן אויסנאם קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, אז מ'קען זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ווען מ'פארשטייט נישט וואס מ'זאגט, און אפילו ווען מ'געדענקט נישט וואס מ'לערנט. אויף דעם וועג קען יעדער איד לערנען, אפילו מ'האט א שוואכע קאפ, אפילו ווען מ'האט נישט קיין געדולד, אפילו ווען מ'האט נישט קיין געהעריגע חברותא און מגיד שיעור, און אפילו ווען מ'האט נישט גענוג צייט; מ'דארף בלויז עפענען א חומש, א משניות, א גמרא, און אזוי ווייטער אלע חלקים פון די הייליגע תורה, און אנהויבן זאגן די הייליגע ווערטער; מיט דעם האט מען די מצוה פון לימוד התורה, און דאס הייליגט און רייניגט דעם מענטש און דערנענטערט אים צום אייבערשטן.

ספּעציעל איז דאס געשׂמאק צו טון אין די
 הייליגע סופּה, אזוי ווי חז"ל זאגן (סופּה כ"ח):
 "מקרא ומתנא במטלתא ותנוי בר ממטלתא",
 לערנען בעיון זאל מען אינדרויסן פון די סופּה,
 אבער זאגן תורה בגירסא דאס זאל מען טון אין די
 סופּה. אז מ'האט א קביעות'דיגער שיעור אין בית
 המדרש, זאל מען אהינגיין לערנען, אבער ווען
 מ'לערנט די אייגענע שיעורים אויפ'ן סדר דרף
 הלימוד פון הייליגן רבי'ן, איז אין די סופּה די
 ריכטיגע פּלאץ אויסצוניצן די צייט מיט דעם. אזוי
 שטייט אויף אין שלחן ערוף (אורח חיים, סימן תרל"ט,
 סעיף ד') "כל שבעת הימים, קורא ולומד בתוך
 הסופּה". מען נעמט זיך אריין א הויפן ספרים אין די
 סופּה, און מען שפּאצירט דורך אביסל פון יעדע
 שיעור, אביסל חומש, אביסל משניות, אביסל

תהלים, אביסל גמרא און אזוי ווייטער יעדער
 איינער זיינע שיעורים, און אזוי וועט מען צוגיין
 צום שמחת תורה מיט גאר אן אנדער געשמאק
 וויסנדיג אז מען האט גוט אויסגעניצט די צייט מיט
 לערנען די הייליגע תורה.

אן אינטערעסאנטע לשון ווערט געברענגט אין
 שלחן ערוך (שם, סעיף א'): "וואס איז די מצוה פון
 סופה? די גאנצע זיבן טעג זאל א מענטש עסן,
 טרינקן, שלאפן, און 'שפאצירן' אין די סופה". וואס
 איז די שפאצירן אין די סופה? ווער האט דען אזא
 גרויסע סופה צו קענען דארט ארום שפאצירן? נאר
 עס קען זיין דער פשט אז אין די סופה קען מען זיך
 גוט אויסרעדן צום אייבערשטן, צו שפאצירן מיטן
 אייבערשטן אין די סופה, און אויך קען מען אין די
 סופה ארום שפאצירן אין די גאנצע תורה הקדושה.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די צייט אין די
 הייליגע סופה, ווען ער האט אן איבריגע מינוט
 רעדט ער צום אייבערשטן און לערנט די הייליגע
 תורה, דאן וועט ער זיכער האבן אן אמת'ן פרייליכן
 יום טוב סופות.

ה

רעגן אין די סופה

חז"ל זאגן (סופה כ"ח): אז ווען ס'רעגנט אין די
 סופה איז דאס צוגעגליכן צו א קנעכט וואס ברענגט
 וואסער פאר זיין האר, און דער האר נעמט דעם
 טעפל וואסער און גיסט עס פאר'ן קנעכט אין פנים
 אריין, ער זאגט אים אז ער איז בכלל נישט
 אינטערעסירט ער זאל אים באדינען.

דאס איז לכאורה זייער שווער צו פארשטיין, ווען עס רעגנט סופות מיינט דאס טאקע צו זאגן אז דער אייבערשטער וויל אונז פשוט אויפֿרעגן און זאגן אז ער דארף אונז נישט האבן, אז ער דארף נישט האבן אונזערע מצות? דאס קען דאך נישט זיין, עס איז דאך א מצות עשה דאורייתא צו זיין פֿרייליך גאנץ יום טוב, ווי דער פֿסוק זאגט (דברים ט"ז, ט"ו) "והיית אף שמח", ווי קענען די חז"ל זאגן אז ווען עס רעגנט זאלן מיר ווערן טרויעריג און שפֿירן ווי א קנעכט וואס איז אפֿגעפֿאטשט געווארן פֿון זיין האר?

נאר די זאך איז אז ווען א מענטש וויל זיך איינקויפֿן א גוטער געטרייער קנעכט וואס זאל אים גוט באדינען, מוז ער אים קודם אויספֿרוכירן צו זען אויב ער איז א באגלייבטער מענטש. וואס וועט זיין

אויב ער וועט אַרײַנגעמען דעם קנעכט צו זיך
 אַהײם, דער קנעכט וועט זיך אויסקענען אין אַלע
 אוצרות און טײַערע חפצים פונעם באלעבאס, און
 אײן טאג וועט ער זיך אויפֿרעגן אויפֿן באלעבאס
 און אפֿטראַגן מיט זײַן גאַנצע פֿאַרמעגן?

וואס טוט דער האר? ער פֿרופֿירט קודם אויס
 דעם קנעכט צו זען אויב ער איז טאקע באַגלייבט,
 אויב ער איז אים אינגאַנצן געטריי, צום בײַשפּיל אַז
 ער בעט אים צו בֿרענגען וואסער און ער ווארפֿט
 אים עס צוריק אין פֿנים אַרײַן, און אויב איז דער
 קנעכט נישט געטריי צו אים, וועט ער זיך זיכער
 אויפֿרעגן און אנטלויפֿן פונעם באלעבאס, ער וועט
 נישט וועלן בלייבן בײַ אים, אויב אָבער איז ער אַ
 געטרייער קנעכט, וואס איז טאקע איבערגעגעבן
 מיטן גאַנצן הארץ פֿאַרן באלעבאס, וועט ער זיך

יום טוב סוכות

כט

נישט אויפֿרעגן, ער וועט זיך אָפּווישן דאס פֿנים, איבערפֿעטן זיין האר, און אים פֿרעגן מיט וואס נאך ער קען אים באדינען. און דאן וועט דער באלעבאס אים קענען אריינגעמען רואיגעהייט צו זיך אין שטוב, און ער וועט זיך קענען אינגאנצן פארלאזן אויף אים, ער ווייסט אז ער וועט קיינמאל נישט אנטלויפן פון אים.

מיר זענען יעצט ארויסגעגאנגען פון די הייליגע טעג, ראש השנה און יום כיפור, וואס דעמאלט זענען מיר געווארן קנעכט פאר'ן אייבערשטן, ווי מיר זאגן (פיוט "לבוזח ללכות") "לצופה נסתרות ביום דין, לקונה עבדיו בדין", מיר האבן גענומען דעם אייבערשטן פאר אונזער האר, און מיר ווילן זיין איבערגעפֿענע קנעכט פאר אים. דערפאר ווען עס קומט נאכדעם דער יום טוב סוכות, וויל דער

אייבערשטער אונז אויספרובירן אויב מיר זענען
 טאקע געטריי צו אים, אויב מיר וועלן נישט
 אנטלויפן פון אים, אויב ער קען אונז טאקע מקרב
 זיין צו זיך און אונז געבן אלע גוטע זאכן, וויסנדיג
 אז מיר וועלן אים סיי ווי קיינמאל נישט
 איבערלאזן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות
 תשובה, סימן ע"ו) אז ווען א איד הויבט אן דינען דעם
 אייבערשטן, זאגט אים דער אייבערשטער, "איך
 ווייס טאקע אז יעצט ווילסטו מיר דינען, ווי אזוי
 קען איך אבער זיין פארזיכערט אז מארגן וועסטו
 מיר נישט איבערלאזן, ווי אזוי קען איך זיך
 פארלאזן אויף דיר און דיר יעצט שוין מקרב זיין און
 דיר אויסזאגן אלע מיינע סודות? נאר קודם זאלסטו
 מיר ליב האבן און טון די מצות אפילו דו
 פארשטייסט עס נישט און דו שפירסט נישט קיין

טעם דערין, דו זאלסט מיר דינען פשוט/ערהייט אן קיין חכמות, און ווען איך וועל זען ווי דו ביסט איבערגעגעבן פאר מיר פאר א לאנגע צייט, דאן וועל איך זיך שוין קענען פארלאזן אויף דיר און דיר אויסזאגן אלע סודות, איך וועל דיר שוין קענען געבן צו שפירן דעם ריכטיגן זיסן טעם פון יעדע זאך, איך וועל דיר שוין קענען מקרב זיין צו מיר מיט א ליבשאפט, ווייל אזוי ווי דו האסט מיר געדינט אזוי לאנג אן קיין טעם, ווייס איך אז דו וועסט מיר שוין נישט איבערלאזן."

דערפאר מאכט דער אייבערשטער אז ס'זאל רעגענען צומאל אום סוכות, און מיט דעם פרוכירט אונז דער אייבערשטער אויס צו זען אויב מיר זענען טאקע געטרייע קנעכט פאר אים. א מענטש קען זיך אויפֿרעגן און זיין ברוגז אויפֿן אייבערשטן

פּאַרן וואס עס רעגנט אין די סופּה, ער האט זיך אזוי שטאַרק געמוטשעט אויפצושטעלן די סופּה, אויפצוהענגען שיינע נוי סופּה, און יעצט ווערט אַלעס חרוב, אַלעס ווערט נאס און ס'גייט צוגרינד, און אזוי גייט ער אַרויס פון די סופּה אינגאַנצן טרויעריג און אויפגערעגט.

אַ איד וואס איז אַפער אַמת'דיג געטריי צום אייבערשטן, ער ווייסט אז דער אייבערשטער האט אים ליב און מיינט זיכער נאר זיין טובה, ער ווייסט אז דער אייבערשטער וויל אים נאר אויספֿרוּבירן אויב ער וועט זיך האלטן רואיג און פֿרייליך אפילו ווען עס גייט אים נישט אזוי גוט, אַזא איד וועט נישט ווערן אויפגערעגט און פֿרוגז אויפֿן אייבערשטן. ער וועט פֿרוּבירן זיך האלטן פֿרייליך מיט די גוטע זאַכן וואס ער האט יא; אפילו ער קען

טאקע נישט עסן אין די סופה, קען ער כאטש טון די איבריגע מצות פונעם יום טוב, ער שאקלט לולב, ער דאווענט און לערנט, און אזוי ווייטער פרובירט ער אריינצוכאפן גוטע זאכן וואס ער קען, און מיט דעם ווייזט ער אז ער איז טאקע א געטרייער מענטש פארן אייבערשטן, און דאן וועט אים דער אייבערשטער טאקע מקרב זיין צו זיך און אים ווייזן אלע שיינע זאכן.

און די זעלבע איז ביי יעדע זאך וואס גייט איבער אויף א איד, ווען עס גייט איבער אויף א מענטש זאכן וואס זענען אים נישט צום הארץ, ער מוטשעט זיך מיט צרות און פראבלעמען, דארף דער איד שטענדיג געדענקען אז דער אייבערשטער וויל אים נישט טשעפען, דער אייבערשטער וויל אים נישט רודפן, דער אייבערשטער וויל אים נאר

אויספּרוּבירן צו זען אויב ער איז געטריי צו אים,
 אויב ער וועט אים נישט איבערלאזן אפילו ווען
 זאכן גייען נישט אזוי ווי ער וויל, פארקערט, דער
 איד וועט נאך מער קומען צום אייבערשטן, אים
 דערציילן אלע זיינע שוועריקייטן, און אים בעטן אז
 ער זאל אים שוין ראטעווען און ארויסנעמען פון
 זיין צרה, און דאן וועט דער אייבערשטער זיכער
 רחמנות האבן אויף אים, ער וועט אים העלפן אין
 זיין נויט, און ער וועט אים שיקן אלע גוטע זאכן
 וואס ער דארף.

ו

שמחת יום טוב

איינמאל האבן די תלמידים פון הייליגן גר"א
 זייע געפרעגט פון זייער רבי'ן, וואס איז די

שׁווערס׳טע מצוה אין די תּוֹרָה מְקַיִים צו זײן? זײ
האָבן געמײנט זיכער אַז ער װעט זאָגן די מצוה פון
שֵׁבֶת, אָדער כּיבוֹד אָב וָאָם, און דאָס גלײַכן. דער
הײליגער גר"א זי"ע האט זײ אָפּער געענ׳טפּערט אַז
די שׁווערס׳טע מצוה מְקַיִים צו זײן איז צו זײן
פּרײליך אום יום טוב, ס'איז זײער שׁווער זײך צו
האַלטן פּרײליך אַ גאַנץ יום טוב, נישט װערן
אויפּגע׳רעגט און טרויעריג װען זאָכן גײען נישט ווי
אַזוי מען װיל.

אין די טעג פון יום טוב סופות, װען אַ מענשׁטש
פּאַרברענגט אַסאך אינדערהײם מיט די משפּחה,
מען זיצט אינאיינעם אין די סופּה װאָס איז
געװענליך נישט צו גרויס, מען גײט חול המועד
פּאַרברענגען מיט די קינדער, מען איז נישט אויפּן
געװענליכן סדר פון אַ גאַנץ יאר, דאן מאַכט זײך

אייביג זאכן וואס קענען זייער גרינג ארויסנעמען
 דעם מענטש פון די פלים, ער קען זיך זייער שנעל
 אויפֿרעגן און פארלירן די געוואלדיגע מצוה פון
 שמחת יום טוב.

דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם
 אייבערשטן אז מ'זאל זוכה זיין צו זיין אמת'דיג
 פרייליך א גאנץ יום טוב, זיך נישט אויפֿרעגן פון
 קיין שום זאך, סיי וואס ס'זאל נאר פאסירן, זאל מען
 זיך קענען אלץ האלטן רואיג און פרייליך, און
 פרייליך מאכן אויף די גאנצע משפחה.

די בעסטע זאך וואס מאכט פרייליך א מענטש,
 וואס בארואיגט אים די נערנווען אז ער זאל זיך
 האלטן אין די ראמען און זיך נישט אויפֿרעגן אזוי
 שנעל, איז די הייליגע תורה. ווען א איד איז זוכה

צו לערנען תורה יעדן טאג, ווערט ער א רואיגער מענטש, ער ווערט צוגעבינדען צום אייבערשטן, ער באקומען א ריינע אמונה, און אויטאמאטיש איז נישט אזוי גרינג אים צו ברענגען צו פּעס.

חז"ל זאגן (מדרש תהלים, מזמור ט"ז) אויפ'ן פסוק (תהלים ט"ז, י"א) "שבע שמחות", אל תקרי שבע שמחות אלא שבע שמחות, דאס גייט ארויף אויף די זיבן מצות פונעם יום טוב סופות; די פיר מינים פונעם לולב, חגיגה, שמחה, און סופה. אויך זאגן חז"ל (שם, י"ז) אויף דעם זעלבן פסוק "שבע שמחות", אז דאס גייט ארויף אויף זיבן חלקים פון די הייליגע תורה וואס דאס ברענגט א שמחה אויפ'ן מענטש; מקרא משנה ותלמוד, הלכות ואגדות, דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים.

ווען אַ איד איז זוכה צו לערנען תורה, פֿרענגט דאס אים אַ שמחה, ער ווערט אַ פֿרייליכער און רואיגער מענטש. און די ערשטע שמחה איז "מקרא", צו לערנען חומש, דאס מיינט מעביר סדרה צו זיין יעדע וואך די פֿרשה, שנים מקרא ואחד תרגום.

מענטשן זוכן אלע מיני סגולות פֿאר אַריכות ימים, און דא האבן מיר אַ געוואלדיגע סגולה פון חז"ל, ווי חז"ל זאגן (פֿרכות ח'). לעולם ישלים אדם פֿרשיותו עם הציבור שכל המשלים פֿרשיותו עם הציבור משלימין לו ימיו ושנותיו, זעט מען אַ קלאַרע צוזאג פון די הייליגע חכמים אז ווער עס וועט מעביר סדרה זיין, וועט לעבן לאנג.

יום טוב סופות

לט

די בעסֶטע זאך איז ווען מען הייבט אן מעביר
סדרה זיין שוין פון זונטאג, אזוי ווי עס ווערט
געפסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן רפ"ה, סעיף
ג') אז מען קען שוין פון זונטאג אנהייבן מעביר
סדרה זיין, און דער משנה ברוכה ברענגט (שם) אז
דער הייליגער גר"א פלעגט זיך אזוי פירן, דאס
מיינט אז זונטאג איז מען מעביר סדרה פון אנהייב
סדרה ביז שני, מאנטאג פון שני ביז שלישי, און
אזוי ווייטער ביז פרייטאג ענדיגט מען די גאנצע
סדרה.

כאטש דער אר"י הקדוש זאגט אז עס איז בעסער
מעביר סדרה צו זיין די גאנצע סדרה פרייטאג,
דארף מען אבער קוקן אויף די מצואות, פאקטיש
זעט מען ביי רוב מענטשן אז זיי זענען נישט מעביר
סדרה פרייטאג, ספעציעל אין די קורצע ווינטער

פֿרייטאָגס איז כּמעט נישט מעגליך מעביר סְדָרָה צו זיין, און אזוי גייט דורך אַ נואף נאָך אַ נואף און מען איז נישט מעביר סְדָרָה, ווייל מען וויל עס נאר טון פֿרייטאָג.

דער אָמת איז אָבער אז מען קען זיך ביי דעם פֿארלאָזן אויף די פֿשוטע הֶלְכָה אין שְׁלֶחַן עָרוּךְ, אז מען קען שוין אָנהייבן מעביר סְדָרָה זיין פון זונטאָג, און אזוי וועט מען אויך זוכה זיין צו די אַלע גוטע סְגוּלוֹת וואס דאס בֶּרֶענְגֶט מיט זיך.

די עֲרֻשָׁטַע פֿרָשָׁה אין די תּוֹרָה איז פֿרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, דאס איז אַ לאַנגע פֿרָשָׁה, און רוב יאָרן קומט אויס אז פון נאָך סופות איז אַפִּילוּ נישטא קיין גאַנצע נואף צייט מעביר סְדָרָה צו זיין פֿרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, אַמאל איז דא עטליכע טעג פון פֿרָשַׁת

בְּרֵאשִׁית, און צומאל איז בְּלוֹיז דא נאר אַ שְׁבַת
בְּרֵאשִׁית.

ווען עס קומט שְׁמַחַת תּוֹרָה, מָעַן טאַנצט און מָעַן
פֿרֵיידט זיך מיט די הייליגע תּוֹרָה, דאן נעמט זיך
יעדער איד פֿאר אז ער גייט שוין אָנהויבן פון יעצט
צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תּוֹרָה, מ'גייט
פֿרובירן יעדע וואך מעביר סְדֵרָה צו זיין די גאַנצע
פֿרָשָׁה. און ווען עס קומט נאך שְׁמַחַת תּוֹרָה, כאַפֿט
מָעַן זיך אַפֿילו נישט אז מ'געבט זיך נאר אַ דֵרֵי און
פֿרָשַׁת בְּרֵאשִׁית איז שוין פֿאַריבער, מָעַן האַלט שוין
פֿרָשַׁת נח, און אויב פֿאַרפֿאַסט די ערשטע פֿרָשָׁה,
פֿאַרלירט מָעַן שוין די חֶשֶׁק ווייטער מעביר סְדֵרָה
צו זיין די גאַנצע יאר.

דערפאר דארף מען געדענקען אז אויף ביי פֿרשֿת
 בֿראשֿית איז דא די הֿלֿכָה אז מ'קען שוין אָנהויבן
 מעביר סִדְרָה זיין פון זונטאג. נאך אינמיטן חול
 המועד סוכות קען מען שוין אָנהויבן פון זונטאג
 מעביר סִדְרָה זיין פֿרשֿת בֿראשֿית, יעדן טאג לערנט
 מען א חלק פון די פֿרשֿה, זונטאג ביז שני, מאנטאג
 ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז צו שבת בֿראשֿית
 ווען מ'האט שוין געענדיגט גרינגערהייט די גאנצע
 סִדְרָה. און אז מען הויבט אן דאס יאר מיטן רעכטן
 פוס, וועט שוין די גאנצע יאר גיין מיט א געשמאק,
 מען וועט זוכה זיין מעביר סִדְרָה צו זיין יעדע וואך
 די גאנצע פֿרשֿה.

אין ספרים הקדושים ווערט געברענגט אז ווען א
 איד איז זוכה צו זיין פֿרייליך אום יום טוב, ברענגט
 דאס אים פֿרנסה פאר די גאנצע יאר. די סופי תיבות

יום טוב סופות

מג

פונעם פסוק (דברים ט"ז, ט"ו) "וְהָיְתָ אִךְ שְׁמִיחַ", איז חת"ך, וואס דאס איז דער שם פון פּרָנְסָה, וואס איז אויך די סופי תיבות פונעם פסוק (תהלים קמ"ה ט"ז) "פּוֹתִיחַ אֶת יְדֵךְ". און די זעלבע סגולה באקומט מען אויך דורך דער סדרה זיין, ווי חז"ל זאגן (ברכות ח'). אז ווען א איד איז מעביר סדרה איז ער זוכה צו א לאנג לעבן, און ווען דער אייבערשטער געבט לעבן פאר א מענטש, געבט ער אים שוין אויך מיט פּרָנְסָה פארן לעבן, ווי חז"ל זאגן (תנחומא, בשלח, כ') אויפ'ן פסוק (שמות ט"ז, ד') "דָּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ; מִי שֶׁבָרָא יוֹם, בָּרָא פְּרָנְסָתוֹ", און די סופי תיבות פון די ערשטע דריי פּרָשִׁיּוֹת "בְּרָאשִׁית גִּחַ לְךָ" איז אויך חת"ך, דער שם פון פּרָנְסָה.

לאמיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו זיין אמת'דיג פרייליך דעם גאנצן יום טוב

סוכות. נישט קיין חילוק וואס עס גייט איבער אויף
 אונז, זאלן מיר זיך האלטן אלעמאל רואיג און נישט
 ווערן אויפגערעגט. און מיר זאלן זוכה זיין זיך צו
 באנייען פון פריש צו לערנען די הייליגע תורה, די
 ערשטע זאך זאלן מיר זיך פארנעמען מעביר סדרה
 צו זיין יעדן טאג אביסל פון די פרשה, אויף א וועג
 אז מיר זאלן ענדיגן די גאנצע פרשה יעדע וואך,
 שנים מקרא ואחד תרגום, און נאך אינמיטן חול
 המועד זאלן מיר שוין אנהויבן פון זונטאג מעביר
 סדרה צו זיין פרשת בראשית, און אזוי וועט אונז
 דער אייבערשטער געבן א גליקליכע פרייליכע יאר
 מיט אלע גוטע זאכן וואס מיר קענען זיך נאר
 וואונטשן.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

א תפלה צו זאגן ווען מ'גייט אריין אין די סופה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו
 ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא
 שלים בשם כל ישראל, איך וויל יעצט מקיים זיין די
 מצוה פון סופה, אזוי ווי דער אייבערשטער האט
 געהייסן אז יעדער איד זאל זיצן אין די סופה פאר זיבן
 טעג צו געדענקען אז דער אייבערשטער האט
 ארומגענומען די אידן מיט די וואלקענעס, די ענני
 הכבוד, ווען זיי זענען ארויס פון מצרים.

איך וויל איינלאדענען אין די סופה די הייליגע
 אושפיזין, די הייליגע געסט, אברהם יצחק יעקב
 משה אהרן יוסף און דוד, זיי זאלן זיך אוועקזעצן ביי
 מיר אין די סופה. איך דאנק דיר הייליגער באשעפער
 אז דו האסט אויסגעוועלט אונז אידן פאר דיין פאליבט
 פאלק.

הייליגער באשעפער העלף מיר אז אין די זכות
 וואס איך זיץ אין די סוכה, זאל איך זוכה זיין אז דיין
 שכינה זאל רוען אויף מיר, איך זאל אלעמאל שפירן
 אז דו נעמסט מיר ארום פון אלע זייטן, אז איך בין
 קיינמאל נישט אליין, דו ביזט שטענדיג מיט מיר, ביי
 מיר, און נעבן מיר, און דו געבסט אכטונג אייביג אויף
 מיר אז ס'זאל מיר גארנישט פאסירן קיין שלעכטס.

הייליגער באשעפער העלף מיר אז דאס וואס איך
 גיי ארויס פון מיין חוזה און איך זיץ אין די סוכה, זאל
 זיין גערעכנט פאר מיר אזוי ווי איך וואלט געגאנגען
 גלות ליידן, און דאס זאל מכפר זיין אויף אלע מייע
 עבירות, זאלסט מיר מוחל זיין אויף אלעס וואס איך
 האב ביז יעצט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף
 צו זיין.

הייליגער באשעפער העלף מיר אז די זכותים פון
 די הייליגע צדיקים, די הייליגע אושפיזין וועלכע זיצן

ב"י מיר אין די סוכה, זאל משפיע זיין פאר מיר אלע
 גוטע גוטע זאכן, געזונט פֿרנסה און נחת מיט אלעס
 וואס איך דארף. איך זאל ווערן אפגעחיטן פון אלע
 שטראפן און אלע שלעכטס סיי אויף די וועלט און
 סיי אויף יענע וועלט.

חיי'לגער באשעפער רעכן מיר די מצוה פון סוכה
 אזוי ווי איך וואלט עם מקיים געווען חונדערט
 פראצענט גוט, מיט אלע פֿרטים און דקדוקים, און
 העלף מיר אז פון היינט און ווייטער זאל איך זוכה זיין
 דיר שטענדיג צו דינען מיטן גאנצן הארץ ווי עם
 דארף צו זיין. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו
 ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא
 שלים בשם כל ישראל: חריגי מוכן ומזומן לקיים

מִצֹּת סֶכֶה כַּאֲשֶׁר צִוִּי הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שְׁמוֹ בַּסֹּכּוֹת
 תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֹּכּוֹת:
 לְמַעַן יֵדְעוּ דַרְתֵּיכֶם כִּי בַּסֹּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: תִּיבּוּ תִיבּוּ
 אוֹשְׁפִיזִין עֵילָאִין, תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קְדִישִׁין, תִּיבּוּ
 תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין דְּמַהִימְנוּתָא, זַכָּאָה חוֹלְקִיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל
 דְּכַתִּיב כִּי חֵלֶק הִ' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל גַּחְלָתוֹ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתִּשְׂרַח
 שְׁכִינְתְּךָ בִּינֵינוּ וְתַפְרוֹס עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת
 מִצֹּת סֶכֶה שְׁאֵנַחְנוּ מְקִימִין לִיְחֻדָּא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחֲלֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ לִיְחֻדָּא שֵׁם י"ה
 בּו"ה בְּיְחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלַחֲקִיף אוֹתָם
 מִזֵּיו כְּבוֹדְךָ הַקְּדוּשׁ וְהַטְּהוֹר גְּטוּי עַל רְאִשֵׁיהֶם
 מִלְּמַעְלָה כְּנִשְׁר יַעִיר קִנּוּ, וּמִשָּׁם יוֹשְׁפֵעַ שְׁפֵעַ חַיִּים
 לְעַבְדְּךָ (פב"פ אַמְתַּךְ) וּבְזִכּוֹת יָצַאתִי מִבֵּיתִי הַחוּצָה
 וְדַרְךְ מִצֹּתֶיךָ אֲרוּצָה יִחְשַׁב לִי זֹאת כְּאֵלּוּ הַרְחַקְתִּי

גָּדוֹד, וְהָרַב כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנֵי וּמַחֲטָאֵתֵי טַחְרָנֵי, וּמֵאוֹשְׁפִיזִין
 עֲלָאִין אוֹשְׁפִיזִין דְּמַחֲמִינְוֹתָא תַּחֲיִינְהָ אֲזַנְיָךְ קְשׁוּבוֹת
 רַב בְּרָכוֹת, וְזֶרְעִים גַּם עֲמָאִים תָּן לַחֲמָם וּמִימָם
 חֲנֻאֲמֵנִים, וְתַתְּנָן לִי זְכוֹת לְשַׁבַּת וְלַחֲסוֹת בְּסַתְרָךְ יַעַל
 כְּנַפְךָ בְּעַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם, וְלַחֲסוֹת מִזָּרָם וּמִמְטָר,
 כִּי תִמְטִיר עַל רְשָׁעִים פַּחִים, וְתַחֲא חֲשׁוּבָה מִצְוֹת
 סִכַּח זֹו שְׂאֲנֵי מְקִים כְּאֵלוֹ קִימְתִּיחָ בְּכֹל פְּרֻטִיחָ
 וְדַקְדֻקִּיחָ וְתִנְאִיחָ וְכֹל מִצְוֹת חֲתֻלוּיִם בָּהּ. וְתִיטִיב לָנוּ
 חֲחַתִּימָה, וְתִזְכְּנוּ לִישֵׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אֲדָמַת
 קֹדֶשׁ בְּעִבּוֹדְתֶךָ וּבִירְאֶתְךָ: בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְעִדֵן טָאג פֿאַר'ן עֶסן אַיִן די סופֿה זאָגט מֶען דָּאס :

אַזְמִין לְסֵעוּדָתִי אוֹשְׁפִיזִין עִילָאִין

אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף וְדָוִד :

די ערשטע טאג: בְּמַטֵּי מִינֶךָ אַבְרָהָם

אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמֶּךָ כָּל

אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אַהֲרֹן

יוֹסֵף וְדָוִד :

די צווייטע טאג: בְּמַטֵּי מִינֶךָ יִצְחָק אוֹשְׁפִיזִי

עִילָאִי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמֶּךָ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי

אַבְרָהָם יַעֲקֹב מִשֶּׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף וְדָוִד :

די דריטע טאג: בְּמַטֵּי מִינֶךָ יַעֲקֹב אוֹשְׁפִיזִי
 עִילָאִי דִיתְבֵּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי
 אַבְרָהָם יִצְחָק מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד :

די פֿערטע טאג: בְּמַטֵּי מִינֶךָ מֹשֶׁה אוֹשְׁפִיזִי
 עִילָאִי דִיתְבֵּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי
 אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד :

די פינפטע טאג: בְּמַטֵּי מִינֶךָ אֶהְרֹן אוֹשְׁפִיזִי
 עִילָאִי דִיתְבֵּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי
 אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה יוֹסֵף וְדָוִד :

די זעקסטע טאג: בְּמַטֵּי מִינֶךָ יוֹסֵף אוֹשְׁפִיזִי
 עִילָאִי דִיתְבֵּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי
 אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב אֶהְרֹן וְדָוִד :

די זיבעטע טאג: בַּמָּוֵטִי מִיִּנְךָ דָּוָד אוֹשְׁפִיזִי
 עִילָאִי דִּיתְבִי עָמִי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי
 אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֲהֲרֹן וְיוֹסֵף:

א תפלה צו זאגן ביים זיד געזעגענען פון די סוכה

חייִליגער באַשעפּער העלף מיר אז אזוי ווי איד
 האב זוכה געווען צו זיצן אין די סוכה דאס יאר, זאל
 איד זוכה זיין די קומענדיגע יאר צו זיצן אין די סוכה
 פונעם לזיתן.

חייִליגער באַשעפּער העלף מיר אז די אלע
 חייִליגע מלאכים וואס האבן שייכות מיט די מצוה פון
 סוכה, מיט די מצות פון די מינים, די לולב און
 אתרוג די חדס און ערבב וואס מיר האבן געשאקלט
 דעם יום טוב סוכות, די אלע חייִליגע מלאכים זאלן

אונז אויך ארויס־באגלייטן פון די סוכה, זיי זאלן מיטקומען מיט אונז אהיים, און זיי זאלן אונז אלעמאל אפֿהיטן פון עבירות און פון אלע שלעכטע זאכן וואס קענען נאר קומען אויף אונז.

הייליגער באשעפער העלף מיר אז די זכותים פון די אלע מצות וואס איך האב מקיים געווען דעם יום טוב, זאלן מגין זיין אויף מיר אז איך זאל נישט געשטראפט ווערן חס ושלום אויף מיינע עבירות, און איך זאל זוכה זיין אמת'דיג תשובה צו טון.

הייליגער באשעפער, רייניג מיר אויס מיין הארץ, העלף מיר איך זאל זיך באגייען מיט א פרישקייט דיר צו דינען ווי עס דארף צו זיין, העלף מיר אז פון יעצט זאל איך זיך נעמען אין די האנט אריין, איך זאל אנהויבן לערנען און דאווענען, איך זאל אוועקווארפן אלע מיינע נארישקייטן און אינגאנצן צוריק קומען צו דיר.

חייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל האבן
 אלעס גוטס וואס איך דארף, סיי ברוחניות און סיי
 בגשמיות, אן קיין שום צער און פלאג. איך מיט מיין
 ווייב און קינדער זאלן האבן א רואיגע געשמאקע
 לעבן, עס זאל אונז גארנישט פעלן, נישט אויף די
 וועלט און נישט אויף יענע וועלט, מיר זאלן דיר דינען
 מיט אן אמת אזוי ווי דו ווילסט, צוזאמען מיט אלע
 אידישע קינדער. יחי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 חי צורי וגואלי:

יחי רצון מלפניך חי אלהינו ואלהי אבותינו כשם
 שקימתי וישבתי בסוכה זו כן אזכה לשנה הבאה
 לישב בסוכה של לזיתן:

רבונא דעלמא, יהא רענא מן קדמך, שאותן
 מלאכים הקדושים השיכים למצות סכה, ולמצות די
 מינים לזלב ואתרוג הדם וערבה הנוהגים בחג הסוכות,

הם יתלו עמנו ביצאתנו מן הספּה, ויכנסו עמנו לבתינו
 לחיים ולשלום, ולהיות תמיד עלינו שמירה עלינו
 מפּעון קדש, ולהצילנו מכל חטא ועון ומכל פּגעים
 רעים, ומכל שעות רעות חמתרגשות לבא לעולם.
 ותערה עלינו רוח מפרום, וחדש פּליתנו לעבדך
 באמת באהבה וביראה, ונתמיד מאד בתלמוד תורתך
 הקדושה לתלמוד וללמד. וזכות ארבעה מינים ומצות
 ספּה יעמוד שתאריך אפך עד שובינו אליך בתשובה
 שלימה לפניך, ונתקן כל אשר פּגמנו. ונזכה לשני
 שלחנות בלי צער ויגון אני ובני ביתי ויוצאי חלצי.
 ונחיה כלנו שקטים ושלום ושנים ורעננים, ועובדי
 השם באמת לאמתו פּרצונך הטוב בכלל כל בני
 ישראל: יהיו לרצון אמרי פי וחגיון לבי לפניך ה' צורי
 וגואלי:

לשנה הבאה בירושלים

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ.
 הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּשִׂים בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵּנוּ שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיָּגַע
 לְרִיק, וְלֹא נִלְדַּד לְבַחֲלָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּח
 וְנַחֲמֶיךָ וְנִירְשׁ טוֹבָה וְנִבְרַכַּח לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, ה' אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֹדְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ. וְהִיָּח ה'
 מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוּ בּוֹ עַדֵי עַד. כִּי בֵּיחַ ה' צוּר עוֹלָמִים:
 וַיִּבְטָחוּ בּוֹ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ ה': ה'
 חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר: